

Rapport

Datum: 8 augustus 2007
Rapportnummer: 2007/163

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant:

1. de afspraak dat haar zoon weer thuis komt wonen niet is nagekomen;
2. onvoldoende heeft onderzocht of de huidige verblijfplaats van haar zoon geschikt is;
3. de hulpverlening met betrekking tot haar zoon onvoldoende op gang brengt;
4. slecht bereikbaar is.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoekster is de met gezag belaste ouder van haar zoon F. (geboren in 1998). Zij wendde zich eind 2003/ begin 2004 tot het Bureau Jeugdzorg, omdat zij zonder hulp onvoldoende voor haar kind kon zorgen. Bij beschikking van de kinderrechter te 's-Hertogenbosch van 7 juni 2004 is F. onder toezicht gesteld (OTS) van Bureau Jeugdzorg. F. had op dat moment ongeveer twee jaar een weekend per twee weken omgang met zijn vader. De vader is niet met gezag belast, maar sinds maart 2006 wel bezig met de erkenningsprocedure.

In juli 2004 verbleef verzoekster bij de K.-stichting, een instelling voor verslavingszorg. Tijdens de behandeling verbleef F. deels bij zijn vader en deels bij zijn moeder in de instelling. Tijdens de herfstvakantie van 17 tot en met 25 oktober 2004 verbleef F. bij zijn vader. Op 21 oktober 2004 is de behandeling van verzoekster afgebroken. Op eigen initiatief zette verzoekster haar behandeling bij dezelfde instelling voort, maar met een ander programma. Op 14 juli 2005 werd deze behandeling afgesloten. Verzoekster woont sindsdien weer thuis.

Op 26 oktober 2004 verzocht Bureau Jeugdzorg de kinderrechter om een machtiging uithuisplaatsing van F. bij zijn vader. De rechtbank te 's Hertogenbosch verleende een machtiging om F. tot 4 november 2004 bij de niet met het gezag belaste biologische vader te plaatsen. De rechtbank verleende vervolgens een machtiging tot uithuisplaatsing met ingang van 5 november 2004 tot en met 6 juni 2005. Op 26 mei 2005 verlengde de rechtbank de OTS en de uithuisplaatsing bij de vader van F. voor een jaar. In juni 2006 besliste de rechtbank wederom tot verlenging van de ondertoezichtstelling en de machtiging tot uithuisplaatsing.

2. Op grond van de wet (zie Achtergrond onder 1) dient Bureau Jeugdzorg in geval van OTS toezicht te houden op de minderjarige en ervoor te zorgen dat aan de minderjarige en

de met het gezag belaste ouder hulp en steun worden geboden om de bedreiging van de zedelijke of geestelijke belangen of de gezondheid van de minderjarige af te wenden. Deze hulp en steun dienen erop gericht te zijn dat de met het gezag belaste ouder de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding zoveel mogelijk behoudt.

3. Op 19 augustus 2005 diende verzoekster een klacht in bij het Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant. Op 24 december 2005 achtte de klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant de (vier) klachten van verzoekster ongegrond. Bij brief van 26 januari 2006 gaf de directeur van het Bureau Jeugdzorg aan dat hij het eens is met de uitspraak van de klachtencommissie. Verzoekster wendde zich op 21 februari 2006 tot de Nationale ombudsman met deze klachten.

4. Verzoekster en Bureau Jeugdzorg hebben tot op vandaag intensief contact met elkaar: er is sprake van een doorgaande relatie, waarbinnen steeds weer nieuwe conflicten kunnen ontstaan en ook daadwerkelijk zijn ontstaan. Verzoekster heeft nieuwe klachten bij Bureau Jeugdzorg ingediend. Deze beoordeling van de Nationale ombudsman betreft de periode tot en met april 2006, de maand waarin de Nationale ombudsman met zijn onderzoek begon.

I. Ten aanzien van het niet nakomen van de afspraak dat haar zoon weer thuis zou komen wonen

Bevindingen

1. Uit de informatie die door Bureau Jeugdzorg ter beschikking is gesteld, welke informatie door de Nationale ombudsman gedeeltelijk als vertrouwelijk is aangemerkt (zie onder Onderzoek) maar die wel in grote lijnen kan worden weergegeven, blijkt het volgende.

2. Bij aanvang van de OTS stelde Bureau Jeugdzorg een plan van aanpak op. Uit het plan van aanpak blijkt onder meer het volgende.

Verzoekster was onvoorspelbaar in haar gedrag, had een verslavingsprobleem en had problemen met het stellen van grenzen ten aanzien van haar kind. Haar kind groeide op in een problematische en onstabiele opvoedingssituatie. Er moest iemand komen die de belangen van F. centraal kon stellen. De OTS was nodig om te werken aan een geheel of gedeeltelijk herstel van de verstoorde relatie tussen moeder en kind. Het was nodig dat F. zich op alle gebieden leeftijdsadequaat kon ontwikkelen. Ook was het nodig om moeder te ondersteunen zodat zij op een adequate manier met haar problemen kon omgaan. Verder was het belangrijk dat vader een duidelijke plek kreeg in de opvoeding van F. Voor moeder, vader en F. was professionele ondersteuning noodzakelijk. De gewenste uitkomst was dat F. geen last meer had van de persoonlijke problematiek van zijn moeder in zijn ontwikkeling. Verder werd afgesproken dat F. uit huis zou worden geplaatst, mocht verzoekster of de K-stichting het programma afbreken.

3. Bij brief van 3 augustus 2004 deelde de gezinsvoogd aan verzoekster mee dat F. in het geval dat haar behandeling zou worden afgebroken, in eerste instantie door de vader zal worden opgevangen en dat van daaruit zou worden gekeken naar wat een goede plek op de lange termijn was. In telefoongesprek van 8 oktober 2004 bevestigde de gezinsvoogd dit beleid aan verzoekster.

4. Op 21 oktober 2004 brak de K.-stichting de behandeling van verzoekster af.

5. Op 26 oktober 2004 verzocht het Bureau Jeugdzorg de rechtbank een machtiging uithuisplaatsing gedurende dag en nacht voor F. af te geven bij vader. De rechter willigde dit verzoek in en machtigde Bureau Jeugdzorg tot plaatsing van F. bij de biologische vader.

6. In het najaar van 2004 startte verzoekster een nieuwe behandeling bij de K.-stichting, ditmaal zonder haar kind.

7. Begin januari 2005 was het beleid van Bureau Jeugdzorg dat zolang verzoekster in behandeling was, niet werd gewerkt aan terugplaatsing van F. bij haar. In een gesprek op 25 februari 2005 met verzoekster gaf de gezinsvoogd aan dat het uitgangspunt bleef dat verzoekster straks weer zelf voor F. zou kunnen zorgen, maar dat zij zich op dat moment diende te concentreren op haar behandeling. In een gesprek met Bureau Jeugdzorg op 13 mei 2005 uitte verzoekster haar wens om samen met F. verder te gaan.

8. In maart 2005 vroeg Bureau Jeugdzorg een onderzoek naar de problematiek van F. aan bij Geestelijke Gezondheidszorg Eindhoven (GGZE). Bureau Jeugdzorg hield de mogelijkheid open dat F. op termijn teruggeplaatst zou worden bij verzoekster, als zij met ondersteuning F. kon bieden wat hij nodig had.

9. Bureau Jeugdzorg verzocht de rechter op 5 april 2005 de machtiging uithuisplaatsing te verlengen omdat verzoekster nog onder behandeling was bij de K.-stichting en het in het belang van haar kind was bij zijn vader te kunnen blijven wonen totdat verzoekster in staat zou zijn met ondersteuning in de thuissituatie weer zelf voor hem te gaan zorgen. Op 26 mei 2005 verlengde de kinderrechter de OTS en de machtiging uithuisplaatsing met een jaar tot 7 juni 2006.

10. Volgens weergave van Bureau Jeugdzorg in het contactjournaal besprak de gezinstherapeut in mei 2005 met verzoekster dat zij beter een goede parttime moeder zou kunnen zijn, dan de eerste verantwoordelijke in de opvoeding van F. De gezinstherapeut meldde dit telefonisch aan Bureau Jeugdzorg. Verzoekster gaf in haar reactie op de bevindingen aan de Nationale ombudsman aan dat de gezinstherapeut zich van de weergave van zijn woorden in het contactjournaal distantieert.

11. In juli 2005 rondde verzoekster haar behandeling bij de K.-stichting af en ging zij weer thuis wonen.

12. Op 12 augustus 2005 besprak de gezinsvoogd de resultaten van het onderzoek van GGZE naar F. met verzoekster en de vader van F. Er werd verder onderzoek aanbevolen om een beter beeld te krijgen van de problematiek van F. Pas als dat beeld compleet was, zou duidelijk zijn wat de opvoeder van F. moet kunnen bieden. Bureau Jeugdzorg uitte twijfels geuit over de mogelijkheid dat verzoekster de eerste opvoeder van F. zou worden. Anders dan verzoekster hoopte, kwam uit het onderzoek niet naar voren dat F. het beste bij haar kon komen wonen. In het indicatiebesluit van 15 augustus 2005 gaf Bureau Jeugdzorg aan dat F. nader onderzocht moest worden en individuele begeleiding nodig had. Het vervolgonderzoek moest uitwijzen waar F. het beste kon verblijven. Het vervolgonderzoek ving aan op 4 november 2005 bij onderzoeksbureau Het Ambulatorium te Zetten.

13. Verzoekster liet Bureau Jeugdzorg in september 2005 weten dat zij zichzelf capabel achtte om voor F. te zorgen.

14. Op 17 februari 2006 besprak de gezinsvoogd de onderzoeksresultaten van het Ambulatorium met verzoekster, haar advocaat en een medewerkster van een stichting die ouders met uit huis geplaatste kinderen ondersteunt. Het Ambulatorium stelde dat

"een terugplaatsing bij moeder gezien de behoeften van F., zijn zorgelijke sociaal-emotionele ontwikkeling en de mogelijkheid/beperkingen van moeder op pedagogisch en affectief gebied niet wenselijk is. Het is van belang dat de aandacht vooralsnog eerst gericht wordt op een uitbreiding van de bezoekcontacten en gekeken wordt hoe deze verlopen. Een geleidelijk opbouwen van uitbreiding van de bezoekregeling wordt geadviseerd. In eerste instantie onder begeleiding en wanneer deze goed verlopen zou deze qua vorm en invulling aangepast kunnen worden (...) Bij herhalingsonderzoek over 1 ½ à 2 jaar zou opnieuw bekeken moeten worden of terugplaatsing van F. naar zijn moeder in zijn belang is."

Bureau Jeugdzorg liet in het gesprek weten dat niet meer zou worden gewerkt naar terugplaatsing van F. bij verzoekster. Het advies om een herhaalonderzoek te doen, nam Bureau Jeugdzorg niet over, omdat dan voor lange tijd onduidelijk zou blijven voor F. waar hij mag opgroeien, hetgeen niet strookt met het streven naar stabiliteit en rust voor F., zonder geëxperimenteer. Bureau Jeugdzorg bevestigde op 28 februari en 28 maart 2006 schriftelijk dat niet meer toegewerkt werd naar terugplaatsing bij verzoekster. Verzoekster liet in haar reactie op de bevindingen van dit onderzoek weten dat Bureau Jeugdzorg in het gesprek op 17 februari 2006 niet heeft gezegd dat niet meer wordt gewerkt naar terugplaatsing.

15. Verzoekster klaagt erover dat Bureau Jeugdzorg de afspraak dat haar zoon weer thuis komt wonen niet is nagekomen. Verzoekster was in de veronderstelling dat zij, nadat zij haar behandeling in de instelling voor verslavingszorg zou hebben afgerond weer voor F. zou mogen zorgen. Zij had verwacht dat F. op 14 juli 2005, de dag van haar ontslag, bij

haar thuis zou zijn gekomen voor de vakantie. Verzoekster ervoer de huidige situatie als zeer onrechtvaardig, omdat zij haar kind niet zelf mocht opvoeden.

16. Bij de behandeling van de klacht door Bureau Jeugdzorg stelde Bureau Jeugdzorg zich op het standpunt dat er sprake was van gewijzigde omstandigheden, waardoor terugplaatsing van F. bij verzoekster direct nadat zij uit de instelling zou zijn ontslagen, niet mogelijk was. Bureau Jeugdzorg wees daarbij op het afbreken van het programma in de instelling voor verslavingszorg en het daarna starten van een andere behandeling waarbij geen vergelijkbare aandacht was voor verzoeksters opvoedingsvaardigheden, de uithuisplaatsing bij de vader en de uitbreiding van het psychiatrische onderzoek om tot een behandeling te kunnen komen. Volgens Bureau Jeugdzorg is verzoekster voldoende op de hoogte gebracht van dit gewijzigde beleid. Bureau Jeugdzorg handhaafde dit standpunt in reactie op de klacht bij de Nationale ombudsman.

Beoordeling

17. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. In dit geval betekent dit dat afspraken in beginsel moeten worden nageleefd. Als van afspraken wordt afgeweken, moet dit met de betrokkene worden besproken.

18. De OTS van F. was onder meer gericht op het herstel van de verstoorde relatie tussen verzoekster en haar zoon. Hoewel dit niet expliciet was vastgesteld, zouden bij goed resultaat van de eerste behandeling bij de K.-stichting verzoekster en haar kind bij elkaar kunnen blijven wonen. In het plan van aanpak is afgesproken dat F. uit huis zou worden geplaatst als de behandeling van verzoekster zou worden afgebroken. De behandeling is in oktober 2004 afgebroken. Verzoekster is weliswaar een nieuwe behandeling begonnen, maar bij die behandeling was er geen vergelijkbare aandacht voor de opvoeding als in het oorspronkelijk bedoelde behandelprogramma.

19. Op grond van dit gegeven heeft Bureau Jeugdzorg begin 2005 besloten niet te werken aan terugplaatsing bij verzoekster zolang zij in behandeling was. Bureau Jeugdzorg heeft dit in een gesprek van 25 februari 2005 aan verzoekster medegedeeld. Het uitgangspunt van Bureau Jeugdzorg bleef echter dat verzoekster op termijn voor F. zou gaan zorgen. Daarnaast won Bureau Jeugdzorg advies in van GGZE, onder meer over de vraag of verzoekster de eerste opvoeder van F. zou kunnen zijn.

20. Hoewel verzoekster die tweede behandeling bij de K.-stichting met goed resultaat heeft afgerond, was er ten opzichte van de plannen die bij het begin van de OTS waren gesteld, veel veranderd. Verzoekster had een ander behandelprogramma doorlopen, dan het uitgangspunt was geweest. Alleen al daarom kon verzoekster er niet van uitgaan dat op de dag dat zij die behandeling had afgerond, F. weer bij haar zou komen wonen. De

problematiek met de opvoeding van F. bestond toen immers nog. Bureau Jeugdzorg had hierover met verzoekster gesproken in februari 2005 en deze stand van zaken kwam ook naar voren bij het verzoek aan de rechter met betrekking tot de verlenging van de OTS en de uithuisplaatsing in april en mei 2005. Bureau Jeugdzorg verzocht om deze verlenging totdat verzoekster in staat zou zijn met ondersteuning in de thuissituatie weer zelf voor hem te gaan zorgen. De rechter wees dit verzoek toe en verlengde de machtiging tot plaatsing bij vader tot 7 juni 2006.

21. Toen de resultaten van het onderzoek van GGZE in augustus 2005 bekend werden, is opnieuw gesproken over de verblijfplaats van F. Omdat er twijfel bestond over de capaciteiten van verzoekster als eerste opvoeder, werd besloten tot verder onderzoek naar de wenselijkheid om F. terug te plaatsen bij verzoekster. De verblijfplaats van F. bleef ongewijzigd bij de vader, maar Bureau Jeugdzorg hield toen dus nog rekening met de mogelijkheid dat F. op termijn wordt teruggeplaatst bij verzoekster. Dat verzoekster er tot op dat moment dus nog steeds vanuit ging dat F. op termijn weer bij haar thuis kwam wonen is goed te begrijpen.

22. Vervolgens blijkt echter dat het Ambulatorium, na onderzoek, adviseerde om F. niet terug te plaatsen bij verzoekster, omdat zij niet in zijn behoeften kon voorzien. In een gesprek op 17 februari 2006 liet Bureau Jeugdzorg aan verzoekster weten dat advies te volgen. Bureau Jeugdzorg bevestigde deze beslissing nog schriftelijk op 28 februari en 28 maart 2006.

23. De Nationale ombudsman overweegt dat uit hetgeen hiervoor is besproken niet zozeer blijkt van schending van een afspraak, maar van een proces met veranderende omstandigheden, dat noopt tot het zoeken naar oplossingen voor nieuwe problemen en dat tot nieuwe afwegingen en beslissingen kan leiden. Gegeven die veranderende omstandigheden kon Bureau Jeugdzorg in redelijkheid tot de beslissing komen dat niet langer naar terugplaatsing van verzoekster zou worden teruggewerkt. Zoals ook mocht worden verwacht, heeft Bureau Jeugdzorg verzoekster steeds in gesprekken en schriftelijk van de nieuwe beslissingen op de hoogte gebracht. Verzoekster moet hebben begrepen dat de afspraken met Bureau Jeugdzorg een inspanningsverplichting betroffen, maar dat het belang van het kind voor Bureau Jeugdzorg steeds voorop zou blijven staan. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat Bureau Jeugdzorg niet in strijd heeft gehandeld met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II Ten aanzien van het onvoldoende onderzoeken of de huidige verblijfplaats van haar zoon geschikt is

Bevindingen

1. Uit de informatie die door Bureau Jeugdzorg ter beschikking is gesteld, welke informatie door de Nationale ombudsman gedeeltelijk als vertrouwelijk is aangemerkt (zie onder Onderzoek) maar die wel in grote lijnen kan worden weergegeven, blijkt het volgende.

2. In het plan van aanpak bij de aanvang van de OTS beschreef Bureau Jeugdzorg de verhouding tussen F. en zijn biologische vader als volgt.

"De eerste jaren na de geboorte van F. speelde vader geen rol van betekenis in zijn opvoeding. Vader heeft pas zijn verantwoordelijkheid voor de opvoeding van F. genomen nadat moeder hem hierom heeft verzocht. Dat vader zijn verantwoordelijkheid niet na kwam, kwam mede doordat moeder vader in de beginperiode weinig ruimte en mogelijkheden heeft geboden om er voor F. te mogen zijn. Inmiddels is er tussen vader en F. een goede band ontstaan. Vader houdt van F. en wil er voor hem zijn, maar kan geen structurele oplossing bieden voor de opvoedingssituatie van F. Met behulp van zijn partner weet vader zijn contacten met F. vorm te geven."

F. verbleef eenmaal in de twee weken een weekend bij zijn vader. Vader gaf in een gesprek met de gezinsvoogd voorafgaand aan de OTS aan, dat dit al twee jaar goed ging. Bij de start van de behandeling van verzoekster in juli 2004 verbleef F. een maand bij zijn vader.

3. Bij het plan van aanpak bij de aanvang van de OTS was afgesproken dat F. uit huis zou worden geplaatst, als het programma bij de K.-stichting zou worden afgebroken. Bij brief van 3 augustus 2004 deelde de gezinsvoogd aan verzoekster mee dat F. in het geval dat verzoeksters behandeling zou worden afgebroken, in eerste instantie door de vader zal worden opgevangen en dat van daaruit zou worden gekeken naar wat een goede plek op de lange termijn was. In een telefoongesprek van 8 oktober 2004 bevestigde de gezinsvoogd dit beleid aan verzoekster. Het programma bij de K.-stichting werd op 21 oktober 2004 afgebroken. F. verbleef op dat moment in verband met de herfstvakantie voor een week bij zijn vader.

4. Op 26 oktober 2004 verzocht Bureau Jeugdzorg de rechter een machtiging tot plaatsing bij vader af te geven. In dit verzoekschrift bracht Bureau Jeugdzorg naar voren dat het in het belang van F. is dat hij in de vertrouwde omgeving van zijn vader zou verblijven. Verzoekster liet Bureau Jeugdzorg voorafgaand aan de rechtszitting telefonisch weten dat zij liever had dat F. bij haar broer wordt geplaatst. Daarnaast zette verzoekster vraagtekens bij de opvoedingskwaliteiten van de vader van F., al sprak zij wel uit vertrouwen te hebben in de partner van vader wat dit aanging. De rechtbank heeft de machtiging tot plaatsing bij de vader verleend. De rechtbank heeft tot op heden de machtiging om F. bij de niet met het gezag belaste biologische vader te plaatsen steeds verlengd.

5. Eind februari 2005 startte de begeleiding van verzoekster, de vader, diens partner en F. door de gezinstherapeut. Verzoekster had naar eigen zeggen al sinds 2002 contact met deze therapeut. De behandeling was gericht op de onderlinge betrekkingen en de verschillende opvoedingsstijlen.

6. Uit het contactjournaal blijkt dat de gezinstherapeut op 23 mei 2005 met verzoekster besprak dat zij niet de eerst verantwoordelijke in de opvoeding van F. kan zijn. Verzoekster gaf aan de Nationale ombudsman aan de weergave van haar gesprekken met de gezinstherapeut in het contactjournaal niet conform de waarheid te achten. Op 24 mei 2005 liet verzoekster de gezinsvoogd weten dat zij een aanvaring had met de partner van de vader van F. en dat verzoekster liever had dat F. ergens anders zou wonen, waar zij als moeder meer plek zou krijgen. Enkele dagen later gaf verzoekster tijdens een huisbezoek van de gezinsvoogd aan dat zij in de toekomst graag samen met F. in therapie zou willen gaan. Bureau Jeugdzorg besloot echter om eerst het onderzoek van F. door GGZE af te wachten voordat verdere stappen zouden worden gezet. Het onderzoek vond in juni 2005 plaats. Op 12 augustus 2005 besprak Bureau Jeugdzorg de resultaten van het onderzoek bij GGZE met verzoekster en de vader van F. Anders dan verzoekster hoopte, kwam uit het onderzoek niet naar voren dat F. het best bij haar kan wonen. Besloten werd dat F. nader onderzocht moest worden. Het vervolgonderzoek moest uitwijzen waar F. het beste kon verblijven.

7. Bij brief van 17 oktober 2005 gaf Bureau Jeugdzorg de onderzoeksvragen aan het Ambulatorium door. Bureau Jeugdzorg nam, naast vragen over de wenselijkheid van plaatsing bij verzoekster, ook vragen op over de pedagogische en affectieve mogelijkheden van vader en diens partner, en over de beleving van F. van moeder en van vader en diens partner. De onderzoeksresultaten luiden onder meer:

In de opvoedingssituatie bij vader lijkt men voldoende tegemoet te komen aan de ontwikkelingsbehoeften van F. en wordt hem de stabiliteit geboden die hij nodig heeft. Vanuit deze stabiliteit en veiligheid kan F. werken aan ontwikkelingstaken, waaronder het ontwikkelen van een eigen identiteit.

8. Bureau Jeugdzorg onderhield regelmatig contact met vader en diens partner. Er vond veelvuldig telefonisch overleg plaats over de opvoeding en de ondersteuning van betrokkenen. Verder onderhield Bureau Jeugdzorg contact met de gezinstherapeut.

9. In reactie op de klacht dat Bureau Jeugdzorg onvoldoende zou hebben onderzocht of de verblijfplaats van F. bij zijn vader geschikt is, verwees Bureau Jeugdzorg de Nationale ombudsman naar de afwijzing van 15 september 2006 op het verzoek van verzoekster de uithuisplaatsing te beëindigen. Bureau Jeugdzorg overwoog daarbij zich te kunnen vinden in het advies van het Ambulatorium om F. niet terug te plaatsen bij verzoekster. Verder gaf Bureau Jeugdzorg aan van mening te zijn dat er bij vader en diens partner sprake is van een verantwoorde opvoedingssituatie en dat vader en partner hun verantwoordelijkheid

nemen door hulp in te roepen als zij tegen problemen aanlopen.

10. Verzoekster liet aan de Nationale ombudsman weten dat, anders dan Bureau Jeugdzorg stelde, niet in goed overleg is besloten dat F. gedurende de eerste maand van haar opname bij zijn vader ging wonen, omdat overleg tussen haar en de vader nooit mogelijk was geweest. Verder gaf verzoekster aan dat ze meerdere malen aan Bureau Jeugdzorg had laten weten dat ze wenste dat F. bij haar broer werd geplaatst, totdat ze zelf weer voor hem kon zorgen.

Beoordeling

11. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. In dit geval brengt dit met zich mee dat Bureau Jeugdzorg zich voldoende moet hebben verdiept in de geschiktheid van de plaats waar de minderjarige uit huis wordt geplaatst

12. Voorafgaand aan de OTS had F. regelmatig contact met zijn vader. Tijdens de eerste maand van de behandeling van verzoekster zou F. bij zijn vader verblijven, daarna verbleef F. bij zijn moeder in de inrichting. Het voornemen om F. bij zijn vader te plaatsen, mocht verzoekster de behandeling afbreken, komt de Nationale ombudsman gezien de bestaande band tussen F. en zijn vader, niet onredelijk voor. In het verzoek aan de rechter tot machtiging voor uithuisplaatsing gedurende dag en nacht bracht Bureau Jeugdzorg naar voren dat het van belang was dat F. in de vertrouwde omgeving van zijn vader zou kunnen verblijven. De rechter heeft bij het afgeven van de machtiging tot plaatsing in een andere verblijfplaats, en de verlengingen daarvan, ook steeds aangegeven dat F. bij zijn vader moest worden geplaatst. Dit oordeel van de rechter is voor de Nationale ombudsman een gegeven. (art 9:27, tweede lid Algemene wet bestuursrecht, zie Achtergrond).

13. De situatie rond de verblijfplaats van F. veranderde in belangrijke mate, toen in augustus 2005 het onderzoek van de GGZE resulteerde in een aanbeveling tot verder onderzoek van de problematiek van F. en er twijfels waren of verzoekster F. als opvoeder zou kunnen bieden wat hij nodig had. De vraag naar wat de beste verblijfplaats voor F. zou zijn, werd door Bureau Jeugdzorg gesteld aan het Ambulatorium. In het vervolgonderzoek door het Ambulatorium is de geschiktheid van vader en diens partner ook aan de orde gekomen. Het Ambulatorium concludeerde dat de vader en diens partner in voldoende mate tegemoet kwamen aan de ontwikkelingsbehoeften van F. en hem de nodige stabiliteit konden bieden.

14. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman was er, gezien het eerdere verloop van de omgangsregeling en het verloop van de andere periodes dat F. bij zijn vader was, voor Bureau Jeugdzorg, geen aanleiding om op voorhand een onderzoek te doen naar de

geschiktheid van de vader als (tijdelijke) verblijfplaats. Bureau Jeugdzorg meende op grond van de onderzoeksresultaten van GGZE dat er wel aanleiding was voor een onderzoek naar de verblijfplaats van F. In dat vervolgonderzoek was ook aandacht voor de mogelijkheden van vader en diens partner. De Nationale ombudsman kan Bureau Jeugdzorg in die beslissing volgen. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat Bureau Jeugdzorg niet in strijd heeft gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van het niet voldoende op gang brengen van de hulpverlening met betrekking tot haar zoon

Bevindingen

1. Uit de informatie die door Bureau Jeugdzorg ter beschikking is gesteld, welke informatie door de Nationale ombudsman gedeeltelijk als vertrouwelijk is aangemerkt (zie onder Onderzoek) maar die wel in grote lijnen kan worden weergegeven, blijkt het volgende.
2. In het kader van de hulpverlening aan F. diende eerst te worden onderzocht welke zorg en behandeling hij nodig had. Een onderzoek van F. tijdens zijn verblijf bij de K.-stichting omstreeks oktober 2004, zou verder onderzoek ook hebben aangewezen.
3. Bureau Jeugdzorg voerde begin 2005 het beleid om de situatie van F. te laten stabiliseren en hem daarna te laten onderzoeken. Bureau Jeugdzorg schatte in dat dat in februari 2005 zou zijn.
4. In februari 2005 werden F., zijn vader en diens partner betrokken in de contacten met de gezinstherapeut van verzoekster.
5. Op 18 maart 2005 meldde Bureau Jeugdzorg F. aan voor een onderzoek door GGZE. In antwoord op een vraag van de Nationale ombudsman liet Bureau Jeugdzorg bij brief van 29 mei 2007 weten het aannemelijk te achten dat Bureau Jeugdzorg op dat moment wist van het bestaan van een wachtlijst. De gezinsvoogd berichtte verzoekster op 21 april 2005 dat zij de oproep voor het onderzoek ieder moment verwachtte. Op 17 mei 2005 uitte de gezinsvoogd tegen de vader van F. de verwachting dat het niet lang meer kon duren voordat het onderzoek plaats zou vinden. Op 30 mei werd bekend dat het onderzoek in juni 2005 zou starten.
6. Op 12 augustus 2005 besprak Bureau Jeugdzorg de onderzoeksresultaten met verzoekster en de vader van F. Verzoekster gaf aan dat zij had gehoopt dat onderzoek zou uitwijzen dat F. het beste bij haar zou kunnen wonen, maar dat was niet het geval. In een indicatiebesluit van 15 augustus 2005 constateerde Bureau Jeugdzorg dat F. zorg nodig

had in de zin van verder onderzoek door een kinderpsychiater/kinderarts en individuele begeleiding, bijvoorbeeld speltherapie voor F. en de opvoeder. Desgevraagd liet Bureau Jeugdzorg de Nationale ombudsman bij brief van 29 mei 2007 weten dat de start en de vorm van gerichte behandeling afhankelijk was van de resultaten van het onderzoek.

7. In september 2005 informeerde verzoekster meerdere malen bij Bureau Jeugdzorg naar de stand van zaken. Zij vond dat de aanvang van het onderzoek veel te lang op zich liet wachten.

8. Op 19 september 2005 informeerde de gezinsvoogd telefonisch naar de wachttijd bij de beoogde onderzoeksinstelling GGZE, deze was nog zeker drie maanden.

9. Bij brief van 27 september 2005 breidde Bureau Jeugdzorg de vragen aan GGZE uit. In die brief liet Bureau Jeugdzorg verder aan GGZE weten verder onderzoek door een onafhankelijk onderzoeksbureau, zoals het Ambulatorium te Zetten, nodig te achten en dit met verzoekster te zullen bespreken. Bij brief van 4 oktober 2005 vroeg Bureau Jeugdzorg verzoeksters reactie hierop. Verzoekster liet op 6 oktober 2005 weten al contacten met het Ambulatorium te hebben gelegd en mee te willen werken aan een onderzoek door dat onderzoeksbureau. Verzoekster wees Bureau Jeugdzorg er meerdere malen op dat het onderzoek bij het Ambulatorium sneller zou kunnen aanvangen dan bij GGZE.

10. Na overleg op 11 oktober 2005 met het Ambulatorium besliste Bureau Jeugdzorg om het hele onderzoek door het Ambulatorium te laten doen. Bij brief van 17 oktober 2005 gaf Bureau Jeugdzorg onderzoeksvragen door aan het Ambulatorium. Het onderzoek is op 4 november 2005 gestart. De uitslag was in februari 2006 bekend.

11. Op 17 februari 2006 liet verzoekster Bureau Jeugdzorg weten dat zij contact had opgenomen met een orthopedagoog H. die zich richt op de behandeling van kinderen met hechtingsproblematiek. De orthopedagoog nam zelf ook contact op met Bureau Jeugdzorg, hetgeen Bureau Jeugdzorg voor kennisgeving aannam. Op 27 februari 2006 liet verzoekster Bureau Jeugdzorg weten dat de orthopedagoog bereid was de contacten tussen haar en F. te begeleiden. Bureau Jeugdzorg ging ermee akkoord dat de orthopedagoog verzoekster zou begeleiden bij haar contacten met F. gedurende de (begeleide) bezoekenregeling.

12. Naar aanleiding van de resultaten van het onderzoek door het Ambulatorium, gaf Bureau Jeugdzorg op 10 maart 2006 een indicatie af voor langdurige speltherapie voor F.

13. GGZE liet bij brief van 24 april 2006 aan Bureau Jeugdzorg weten dat F. per 23 maart 2006 op de wachtlijst stond.

14. Naar aanleiding van een overleg tussen GGZE en Bureau Jeugdzorg op 31 mei 2006 is besloten de doelstelling van de therapie aan te passen. Op 29 juni 2006 beval de kinderrechter een onderzoek bij de Forensische Psychiatrische Dienst om te onderzoeken

waar F. met zijn hechtingsproblematiek het beste kan opgroeien: bij vader bij moeder of bij een instelling. De hulpverlening door GGZE heeft geen doorgang gevonden, omdat GGZE had aangegeven dat er eerst rust en duidelijkheid moet zijn in de omgeving van F. en rust en duidelijkheid over zijn verblijfplaats, wil de therapie effect hebben.

15. In het kader van de interne klachtbehandeling liet Bureau Jeugdzorg bij brief van 26 januari 2006 weten de wachtermijn van acht maanden voor een noodzakelijk geacht psychiatrisch onderzoek voor een kind volstrekt onacceptabel te vinden. Bureau Jeugdzorg gaf echter ook aan dat het een wachtlijst bij GGZ betreft, waar Bureau Jeugdzorg geen directe invloed op kon uitoefenen. Bureau Jeugdzorg achtte de klacht dat de hulpverlening was uitgebleven daarom ongegrond. Bureau Jeugdzorg gaf echter wel aan hierover met GGZ in gesprek te zullen gaan.

16. Door de Nationale ombudsman gevraagd naar het verloop van dat gesprek, liet Bureau Jeugdzorg bij brief van 4 juli 2006 weten dat er overleg over de samenwerking en overdracht is tussen Bureau Jeugdzorg en de GGZ-instellingen. Bureau Jeugdzorg tracht enige eenvormigheid te bewerkstelligen in het eigen, autonome beleid van de verschillende GGZ-instellingen. Desgevraagd gaf Bureau Jeugdzorg bij brief van 29 mei 2007 aan niet meer te kunnen achterhalen op welke periode van acht maanden tijdens de interne klachtafhandeling werd bedoeld. Verzoekster gaf aan dat zij ervan uitgaat dat het de periode van oktober 2004 tot juni 2005 betreft.

17. Bij brief van 27 september 2006 liet verzoekster de Nationale ombudsman weten dat F. tot op die dag verstoken is van therapie. Ook het expertiseonderzoek dat door de rechter was bevolen, was nog niet gestart.

Beoordeling

18. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

19. Bureau Jeugdzorg dient hulp en steun te bieden aan een ondertoezichtgestelde minderjarige en de met het gezag belaste ouder teneinde de bedreiging van de zedelijke of geestelijke belangen van de minderjarige af te wenden. In dit verband heeft Bureau Jeugdzorg onder meer tot taak te bezien of een jeugdige zorg nodig heeft in verband met opgroei-, opvoedings-, of psychiatrische problemen (zie Achtergrond onder 1 en 2).

20. Bureau Jeugdzorg constateerde dat F. zorg nodig had, maar dat onderzocht diende te worden welke zorg en behandeling aangewezen was. Naast de algemene hulpverlening van Bureau Jeugdzorg, bestond de hulpverlening aan F. aanvankelijk dus uit het (laten) verrichten van onderzoek. De keuze voor een daadwerkelijke behandeling was afhankelijk van de uitkomsten van het onderzoek.

21. Voor het op gang brengen van deze hulpverlening was het noodzakelijk dat het Bureau Jeugdzorg F. aanmeldde bij een onderzoeksinstelling respectievelijk een zorgverlener. In sommige gevallen diende Bureau Jeugdzorg ook een indicatie af te geven voor de te verlenen zorg. Voordat een onderzoek of de individuele begeleiding kon worden uitgevoerd, moest worden gewacht op een plaats en stond F. dus op de wachtlijst.

22. Bureau Jeugdzorg ondernam geen actie in de periode van oktober 2004 tot maart 2005. Dit betrof de periode waarin F. vanuit de K.-stichting bij zijn vader werd geplaatst. Bureau Jeugdzorg wilde de situatie rond F. eerst laten stabiliseren en F. daarna laten onderzoeken. De Nationale ombudsman kan Bureau Jeugdzorg in deze afweging volgen.

23. In maart 2005 meldde Bureau Jeugdzorg F. aan voor een onderzoek, dat in juni 2005 plaatsvond bij GGZE. In augustus 2005 gaf Bureau Jeugdzorg een indicatie af voor een vervolgonderzoek. Dit onderzoek vond plaats vanaf november 2005 bij het Ambulatorium. Nadat de resultaten van het tweede onderzoek in februari 2006 bekend waren, is in maart 2006 besloten dat F. langdurige speltherapie zou moeten ondergaan. Het Bureau Jeugdzorg heeft hiervoor een indicatie afgegeven. In april 2006 - het einde van de periode die door de Nationale ombudsman wordt onderzocht - stond F. op de wachtlijst voor speltherapie.

24. Het is de Nationale ombudsman opgevallen dat Bureau Jeugdzorg in de periode van maart 2005 tot juni 2005, waarin gewacht werd op het eerste onderzoek, aan verzoekster op 21 april 2005 heeft verteld dat de oproep elk moment verwacht werd, terwijl het uiteindelijk nog zes weken zou duren voor de datum van het onderzoek bekend werd. Hoewel Bureau Jeugdzorg geen directe invloed kan uitoefenen op de wachtlijsten van een onderzoeksinstelling of behandelaar, dient Bureau Jeugdzorg zich er wel van te vergewissen dat de informatie die over de wachtlijsten wordt verstrekt, adequaat is.

25. Daarnaast constateert de Nationale ombudsman dat verzoekster een rol heeft gespeeld bij het voortvarend leggen van contacten met het Ambulatorium. Bureau Jeugdzorg heeft weliswaar niet zelf het eerste contact met het Ambulatorium gelegd, maar is daarna met voldoende voortvarendheid overgegaan tot het overhevelen van het onderzoek.

26. Het voorgaande overziende komt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat Bureau Jeugdzorg zich voldoende heeft ingespannen om de hulpverlening aan F. op gang te brengen en te houden. Daarmee heeft Bureau Jeugdzorg niet in strijd gehandeld met het vereiste van voortvarendheid.

27. De Nationale ombudsman overweegt dat er verschillende oorzaken zijn aan te wijzen waarom F. nog steeds geen behandeling krijgt en dat is te betreuren. Naast de wachtlijstproblematiek, is een andere oorzaak van het uitblijven van de behandeling erin gelegen dat de behandelaars als voorwaarde aan de therapie stellen, dat er rust en

duidelijkheid is over de verblijfplaats van F. De zorgvuldigheid waarmee die beslissing moet worden genomen, doorkruist de behandeling van F.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

IV. Ten aanzien van de bereikbaarheid

Bevindingen

1. Op 19 augustus 2005 beklagde verzoekster zich over de bereikbaarheid van de gezinsvoogd bij Bureau Jeugdzorg. Zij verzocht Bureau Jeugdzorg ook om een andere gezinsvoogd. Bureau Jeugdzorg wees dit verzoek op 27 september 2005 af. Verzoekster klaagde er ook op 26 augustus, 29 augustus, 15 september en 5 november 2005 over dat de gezinsvoogd er steeds niet was. Uit het plan van aanpak bleek dat de contacten tussen moeder en Bureau Jeugdzorg in die periode uiterst moeizaam verliepen. Voorts bleek dat sinds verzoekster de klacht tegen de gezinsvoogd indiende, overleg tussen verzoekster en de gezinsvoogd en verzoekster en de vader en diens partner niet of nauwelijks meer mogelijk was.

2. Bureau Jeugdzorg gaf in reactie op de klacht aan dat de gezinsvoogd weliswaar parttime werkt, maar dat verzoekster van de werktijden op de hoogte was. Verder gaf Bureau Jeugdzorg aan dat de organisatie altijd bereikbaar is via de bureaudienst en dat berichten om terug te bellen worden doorgegeven.

3. Verzoekster gaf aan dat de gezinsvoogd slecht bereikbaar was, maar specificeerde dit verder niet.

Beoordeling

4. Het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen houdt in dat bestuursorganen hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert. Dit brengt onder meer mee dat het bestuursorgaan voor een goede telefonische toegankelijkheid dient te zorgen.

5. De Nationale ombudsman overweegt dat uit de overgelegde contactjournaals blijkt dat verzoekster over het algemeen op de hoogte was van de werktijden van de gezinsvoogd. Tevens blijkt dat bij afwezigheid van de gezinsvoogd telefonische achtervang plaatsvond door andere medewerkers van Bureau Jeugdzorg en dat verzoekster door de gezinsvoogd werd teruggebeld.

De klacht lijkt meer ingegeven door de voor verzoekster onbevredigende inhoud van de contacten over het verblijf van haar kind en over de omgangsregeling, dan door een daadwerkelijke onbereikbaarheid van het Bureau Jeugdzorg. De Nationale ombudsman is

van oordeel dat Bureau Jeugdzorg in overeenstemming met het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant te Eindhoven, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 22 februari 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw V. te E., met een klacht over een gedraging van het Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant te Eindhoven.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Stichting die het bureau jeugdzorg in de provincie Noord-Brabant in stand houdt, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Noord-Brabant in stand houdt verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. De Stichting die het Bureau Jeugdzorg in stand houdt verzocht de Nationale ombudsman om een deel van de door haar verstrekte stukken vertrouwelijk te behandelen. Dit verzoek werd door de Nationale ombudsman gehonoreerd.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoekster maakte van die gelegenheid gebruik.

Verzoekster en de Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Noord-Brabant in stand houdt kregen over en weer de gelegenheid om op elkaars stappen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reacties van betrokkenen gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. Rechterlijke uitspraken over de ondertoezichtstelling, machtiging uithuisplaatsing en de verlengingen daarvan. Alsmede de afwijzing van het verzoek tot de beëindiging van de

uithuisplaatsing van 20 november 2006.

2. Plannen van aanpak van juni 2004 en maart 2006.

3. Contactjournaals over de periode van 7 juni 2004 tot en met 31 mei 2006.

4. Brieven en besluiten van Bureau Jeugdzorg aan verzoekster van 3 augustus en 11 oktober 2004, 15 augustus, 22 augustus, 27 september, 4 oktober, 28 oktober en 14 november 2005, 28 februari, 10 maart, 28 maart, 8 juni 2006 en 15 september 2006.

5. Verzoekschrift crisismachtiging uithuisplaatsing gedurende dag en nacht van 16 oktober 2004 van Bureau Jeugdzorg aan de kinderrechter en verzoeken verlenging ondertoezichtstelling en verlenging machtiging uithuisplaatsing van 5 april 2005 en 7 april 2006 van Bureau Jeugdzorg aan de kinderrechter.

6. Brief van 27 september 2005 van Bureau Jeugdzorg aan GGZE.

7. Brief van 17 oktober 2005 van Bureau Jeugdzorg aan het Ambulatorium.

8. Brief van 24 april 2006 van GGZE aan Bureau Jeugdzorg.

9. Brief van verzoekster aan Bureau Jeugdzorg van 10 maart 2006.

10. Klacht van verzoekster van 29 augustus 2005 bij de klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant.

11. Verslag van de hoorzitting en uitspraak van de klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg Noord-Brabant van 23 december 2005.

12. Brief van de Algemeen directeur van Bureau Jeugdzorg aan verzoekster van 26 januari 2006.

13. Brieven van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 22 februari, 27 september 2006 en 6 maart 2007.

14. Brieven van Bureau Jeugdzorg aan de Nationale ombudsman van 4 juli en 8 november 2006 en van 29 mei 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk wetboek

Artikel 1:254, eerste lid

"1. Indien een minderjarige zodanig opgroeit, dat zijn zedelijke of geestelijke belangen of zijn gezondheid ernstig worden bedreigd, en andere middelen ter afwendig van deze bedreiging hebben gefaald of, naar is te voorzien, zullen falen, kan de kinderrechtter hem onder toezicht stellen van een stichting als bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg."

Artikel 1:256, eerste en tweede lid

- "1. De kinderrechtter bepaalt de duur van de ondertoezichtstelling op ten hoogste een jaar.
2. De kinderrechtter kan de duur telkens voor ten hoogste een jaar verlengen. Hij kan dit doen op verzoek van de stichting, bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg, een ouder, een ander die de minderjarige als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, de raad voor de kinderbescherming of het openbaar ministerie."

Artikel 1:257

- "1. De stichting, bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg houdt toezicht op de minderjarige en zorgt dat aan de minderjarige en de met het gezag belaste ouder hulp en steun worden geboden teneinde de bedreiging van de zedelijke of geestelijke belangen of de gezondheid van de minderjarige af te wenden.
2. Deze hulp en steun zijn erop gericht de met het gezag belaste ouder de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding zoveel mogelijk te doen behouden. Bij algemene maatregel van bestuur, op de voordracht van Onze Ministers van Justitie en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, kunnen regels worden gesteld omtrent de aard en de omvang van de hulp en steun.
3. Indien het leeftijds- en ontwikkelingsniveau van de minderjarige en diens bekwaamheid en behoefte zelfstandig te handelen en zijn leven naar eigen inzicht in te richten daartoe noodzaken, zijn de hulp en steun, meer dan op het vergroten van de mogelijkheden van de ouders om hun kind te verzorgen en op te voeden, gericht op het vergroten van de zelfstandigheid van de minderjarige.
4. De stichting, bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg bevordert de gezinsband tussen de met het gezag belaste ouder en de minderjarige."

Artikel 1:261, eerste lid

"1. Indien dit noodzakelijk is in het belang van de verzorging en opvoeding van de minderjarige of tot onderzoek van diens geestelijke of lichamelijke gesteldheid, kan de

kinderrechter de stichting, bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg op haar verzoek machtigen de minderjarige gedurende dag en nacht uit huis te plaatsen. De machtiging kan eveneens worden verleend op verzoek van de raad voor de kindbescherming of van het openbaar ministerie."

2. Wet op de Jeugdzorg (Wet van 22 april 2004, Stb. 2004, 306)

Artikel 1, aanhef en onder f

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

f. stichting: een stichting die een bureau jeugdzorg in stand houdt."

Artikel 5, eerste tot en met vierde lid

"1. De stichting heeft tot taak te bezien of een cliënt zorg nodig heeft in verband met opgroei-, opvoedings- of psychiatrische problemen, dan wel in verband met problemen van een cliënt, niet zijnde een jeugdige, die het onbedreigd opgroeien van een jeugdige belemmeren.

2. Tot de taak, bedoeld in het eerste lid, behoort het vaststellen of een cliënt is aangewezen op:

a. jeugdzorg waarop ingevolge deze wet aanspraak bestaat,

b. zorg, bestaande uit bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen vormen van geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen waarop ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten dan wel ingevolge een zorgverzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van de Zorgverzekeringswet aanspraak bestaat,

c. [dit onderdeel is nog niet in werking getreden,]

d. jeugdzorg waarop ingevolge artikel 11a van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen aanspraak bestaat.

3. De stichting oefent de taak, bedoeld in het eerste lid, uit op verzoek van een cliënt of uit eigen beweging.

4. Uitgangspunt bij het uitoefenen van de taak, bedoeld in het eerste lid, is dat zorg het belang van een onbedreigde ontwikkeling van een jeugdige dient en aansluit bij de behoefte van de cliënt. Deze zorg is in verband hiermee niet ingrijpender dan noodzakelijk en wordt geboden zo dicht mogelijk bij de plaats waar de cliënt duurzaam verblijft en gedurende een zo kort mogelijke periode."

3. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:27, tweede lid

"2. Indien ten aanzien van de gedraging waarop het onderzoek van de ombudsman betrekking heeft door een rechterlijke instantie uitspraak is gedaan, neemt de ombudsman de rechtsgronden in acht waarop die uitspraak steunt of mede steunt."